

ભારતનો ઉદ્ધાર

—યાને— Reg. No. 66

મહાત્માનો ઉપદેશ.

IV

97 22

11-10-19

સચ્ચંદ્ર કંઈ છપાવનાર,
સચ્ચંદ્ર હં સચ્ચંદ્ર શાહ,
સ્ટેશન રોડ, સુરત.

20282

કીમત રૂ. ૦-૧-૦

વાપરો!

વાપરો

વાપરો!

યુગલ એન્ડ કુંભા

બનતું સૌભાગ્ય કુંભકુંભ કું વાપરો.

મગવાનું ઠેકાણું સુરત સ્ટેશન સામે.

સુરત બરોડા પુરી ભાગલ પર આવેલા શ્રી 'અંબિકા વિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં હરગોવિન્દદાસ હરકીશનદાસે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૪૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૭૧૨૭૦૦ ગુદ્યાર

વિષય ૧ - : ૩૨૧

મહાત્માજીની જેલ જાત્રા

૧૯૪૨

ન ખાદીનો ઉપદેશ.

વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

ગ્રંથાલય

દોહરો.

પત્ની ગોપીરામજી-સંગે નિરમળ સસુ, સુધ્ધ પવિત્રજ સાર
તેવું કુળ જે માહરું તો પડ પાસા પોખાર.

૬-૧૧૧

દાડ-તાડીનો ફટકો.

રાગ-ખુને જીગરકો પીતે હું બસ ગમમે તોરે ચાર.

દાડ તાડીની દીવાનીમાં, કુખી હિંદુસ્થાન
છોડો હવે તો હદ વળી, ઓ હિંદુ મુસલમાન
શું સ્વાદ હશે એ સીકા, કંઈ લાજ વિનાના દીકા
શોધે દાડના પીકારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧
કંઈ લથડીયાઓ ખાતા, કોઈ નમ્ર વળી દેખાતા
છતાં નથી શરમાતારે. ઓ હિંદુ મુસલમાન ૨
કંઈ ન્યાતવરો જે આવે, તાડીનાં ઘડીયાં લાવે
પછી પંગતમાં પીરસાવેરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૩
કોણી દુબળા ને ઘાંચી, ખતરી ગોલા ને માછી
પીતા તે ઢીચીરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૪

ઉચ્ચ રવીતા કીર્ણ, સખત મજુરી કરતા
 પીઠામાં પઠસા ભરતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૫
 ગુલામી ક્યારે છુટે દારૂ પીવાનો મુકે
 ત્યારે ગુલામી તુટેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૬
 જે પાપ જેમાં ગણતા તેમા મદદ શું કરતાં
 દેશના દ્રોહી થાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૭
 દારૂ તણા દીવાના રહેશે કુદ્દન વિનાના
 વળી સ્થિર નહિ ઠરવાનારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૮
 પીતા થયા નરનારી ખોટ્યું ખાતું આળકારી
 કમાણી ચાલી લારીરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૯
 ડોઢ લાંડ મૂખથી ખોલે ગાડાની માફક ડોલે
 ઈજ્જતના પડદા ખોલેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૦
 મા જહેન વહુ ને દીકરી આંખે કદી નવ જોતા
 મનમાં આવે તે જડતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૧
 દીન રજનિમી અથડાતાં કંઈ તિમીરમા કુટાતા
 ગટરમાં ગોળા ખાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૨
 જ જ જ જ કરીને જકતા નિશામા લવારી કરતા
 રખડેલ સસ રવડતા ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૩
 ડો પીવા પીઠામાં બારે ડો ખાનગી મંગાવે
 એ દેશને ડુખાવેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૪
 ઓ બ્રાત લગિની મારા વાસન એ નહારા
 મનુકે નિશાથી રહો ન્યારેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૫

મહાત્મા ગાંધીજીનો લેખ.

(લાગી લગન મને તારી.....એ રાગ)
 તે મને માયા લગાડી રે આશ્રમના જોગી....તે મને
 સાબરમતીને તીરે આશ્રમ બાંધ્યો બાવા
 ખાદી સરવેને પહેરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 ઘોળી ટોપીની જમાત બહુ શેલે બાવા
 સ્વરાજ બંસી બનાવીરે....આશ્રમના જોગી
 હિંદ આખામાં હાક નગાડી બાવા
 પ્રજાને ઉગતી જગાડીરે....આશ્રમના જોગી
 પ્રજના સુખ માટે લેખ ધર્યો છે બાવા
 લંગોટી અંગે તે સોહાવી...આશ્રમના જોગી
 બ્રીટીશ સન્યને રહેજે હઠાવે બાવા
 રેંટીયો ચક્ર ચઢાવિરે....આશ્રમના જોગી
 ગરીબને ધન્યવાન બનાવા બાવા
 સાધન રેંટીઓ સીખાવોરે....આશ્રમના જોગી
 મંત્ર ખાદીનો બંસીમાં વાગે બાવા
 રૈયતને ઘેલી બનાવીરે....આશ્રમના જોગી.
 હિંદ આખો તુજ નામ જપે છે બાવા
 ભારે લાભુતી લમરાવીરે.....આશ્રમના જોગી

ખાદી નગર સુદ્ધ ખાદીનું ખાદ્યું ખાવા
 કેંચેસ ત્યાંતો ભરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 સંવત ઝોગણી ઇઠોતેર સારી ખાવા
 માગશર વઢી દ્વાદશીરે.....આશ્રમના જોગી
 દેશો દેશની રૈયત આવી ખાવા
 આનંદ અંગ ના સમાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 દીન આઠ અંગે ઉમંગ ન માયે ખાવા
 પૃથ્વી આનંદે છવાઈરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ ભાઈઓને વીનંતી કરૂં છું વાલા
 ખાદી પહેરજો સુખ માનીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદ માતા પરાધીન પડી છે ભાઈઓ
 મુક્ત કરો રેંટીઓ ફીરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ મુસલમાનીન એકજ શાવો ભાઈઓ
 સ્વરાજ લેવામાં જાશો ફાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 બેઉ કરજોડી અરજ કરૂં છું ગાંધી
 પ્રભુ આશ પુરે તમારીરે.....આશ્રમના જોગી.

વિદેશી કાપડની હોળી.

બાળી નાંખોરે લાઈ બાળી નાંખોરે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાંખો.

જેને હાડ માંસની ખેર ચડે,

તેને હિંદુ મુસલમાન કેમ ચડે.

હવે દેસનું ગોરવ કંઈ રાખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો.

હજારો ગાયો કપાયે છે, તેનું ગોસ વિદેસી ખાયે છે
અભીમાન હવે કંઈ દેશ ધરો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાંખો.

કરોડો રૂપીઆ જાળ્યે છે, વિદેસી મોજે મારે છે
બની દેસી પરાધીનતાં તોડો,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો.

દેશ તમારો દુઃખી છે, આર્ય મહિલાઓ ભુખી છે.
હવે સ્વતંત્રાને કંઈ સીખો,

તમે વિદેસી કપડા બાળી નાખો.

વિદેશી કાપડ બાળેજે, પાપ તેનું ધોવાયે છે

તેથી સ્વરાજ્ય નજીક આવે છે,

તમે વિદેસી કપડાં બાળી નાખો.

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે-રાગ

પરદેશી ટાપડ છોડો ને સુંદર ખાદી ખોરો-મારી જહેનો
 ગાંધી છોડવવા સહેલ છે.
 લલકાને ફેશન છોડો, જાડી ખાદી પણ ખોરો-મારી જહેનો
 આજઘર નિંદા ત્યાગો, રેંટીયા શું પ્રીતિ ખાંધો-મારી
 ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું લાન જગાવો-મારી જહેનો
 ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સૌને તમ જેવા કરજો-મારી
 ઘરમાં સૌને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઢાવો-મારી જહેનો
 વીવા કે મરણા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે-મારી જહેનો
 શાળા સરકારી નમાલી, છોડાવો એની ગુલામી-મારી
 વણનારો તાણો વાણો, અત્યજને બંધુ જાણો-મારી જહેનો
 સલામાં થાજો સૌ જહેલા પા રૂપીયો આપી જહેલા મારી
 મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો-મારી જહેનો

(રાહખો.)

હાય હાયરે પુલણુલ પુલ્યા નકામા
 પુશામતમાં ખાસડાં ખાવાનારે હાય હાયરે.
 ચાંદ દેખીને દિલડુ ચમકે

માન મલતાં મુખડુ મલકે
 હિંદ ખાતર દિલના ખટકેરે હાય હાયરે.
 વૃથા જીવન એળે લુટાયું
 તોય મરતાં ન ધન સાથ આવ્યું
 હાય હિંદી તે જાન કયાં ગુમાવ્યું હાય હાયરે.
 એમ કરતાંરે બધાશે ઠાઠડી
 પાછળ કુટશે હાય છાટડી
 કહેશે વૃથા ગુમાવી જાતડીરે હાય હાયરે.
 હિંદિ થઈને હિંદિને હણ્યો
 ખાય ખૂબીથી તોયે ખોતરતો
 પુલ્યો ફોગટ ફના થઈ મરતોરે હાય હાયરે.
 હાયે કરેલાં હૈયે અથડાશે
 ત્યારે ગાંધીની શીખ સમજશે
 મોહન કહે પાછળથી પરતાશેરે હાય હાયરે.

મહાત્મા ગાંધીજીને ચરણે.

દુર્બળતા દેને તજી કંકણ કાચર કામ
 શૂરાતન લેને સજી અમર થયે તુજ નામ
 અમરતો તે થયા કે
 જેણે પરને માટેજ જન્મ લીધો

હર હર સ્વદેશ.

રે સિદ્ધ તણા સંતાન ગરજતા ગયા છોડીયું હીંદ
ઠાલાવતા ડગમગ ડુંગર તે જીવે હુંટાતું હીંદ

કયાં દુર્ગાદાસ શૂરવીરએ

કયાં ગયા શીવાજી શૂરરે

જેણે અરીનાં અરે કાળજાં લેધ્યાં છે છીન્દ લીન્દ
કયાં રમણ યુદ્ધના યોધ્યા

કયાં રામ રાજ્ય અયોધ્યા

તે રામ રાજ્ય રસમય સૂત્રોનું ખરે હૃદયમાં ખીંખ

કયાં હાય ગુલામી આવી

કયાં દેશ દશા દૂર ભાવી

તે નેઈ હૃદયમાં જરી કયાના આવે શું દરદિન

પાષાણુ હૃદય ખીગળતાં

નેઈ કતલ પંખળે કરતાં

જઘીયનવાળાં બન રીકારી હણે બુદ્ધ આધીન

કયાં ખીલાફતની ખાતર

થયા અંધન મોલા ખીરાદર

રે સહી ગુલામી જીવે જાતમાં જાણે નમાલાલીન

રે કૃષ્ણ ગાંધીજી ગરવા -

જે જીવમ અનીતિ હણવા

લે હીએ સુદર્શન ચક્ર રેંટીએ અને પાપીએ ક્ષીણ

દઈ તણ ગપાટા વાતો

સહુ ખાતે રેંટીએ કાંતો

અને સાચા સ્વદેશી મુતર તાંતણે સ્વરાજ્ય છે આધીન

શું તોપ ગોળા ત્યાં કરશે

જ્યાં હરી સુદર્શન ફરશે

છે સાચ હરીની સાચ કામમાં બને ભક્તિમાં લીન

મહા તાજ વગરના રાજ

મહાત્માજી જીવજો ઝાઝા

જે આજે ગુલામી દોર તોડવા જેલે વસે રણધીર

જેલ બંધનને પરીહરવા

કહે ગાંધી ખાદી વાપરવા

પછી થશે અભય તું સરસ સમયને સાધીને શૂરવીર

ડગમગ સત્તા ડગમગશે

જ્યાં-આત્મબળ સંચરશે

ટળશે અરીને વરશે વિજયની માળ ગરજશે હીંદ

આવો આવો અસહકારી બેનડી, માત ભારતીને
 આંગણે સાહેલડી
 ઉગે ભારતી પ્રભાત પ્રીય બેનડી, ઉપા સોહે
 સ્વરાજ્યની સાહેલડી

હુઃખ દેખી નીજ માતનાં દ્રવ્ય હૃદય પાપાણુ
 જુદમ અનિતિ ટાળવા બન્યા ગાંધી સરદાર

હીંદુ ઇસ્લામ શાંત સાથીઆરે
 શોકત મહમદ યુદ્ધ ગોડીઆરે

રણ આંગણે ઉભાં અમે બેનડી તજ તરવાર તીરને સાહેલડી
 સજ્યાં શસ્ત્ર અમે શાંતીનાં બેનડી આત્મ બળને યોગે આ
 સાહેલડી

અક સુદર્શન જ્યાં ફરે જ્યાં કૃષ્ણ ગાંધી સરદાર
 સત્તા બળ યાં છું ફરે રહ તોપ ગોળા તલવાર
 છુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય બેન આવશે

સહુ ખાદી પહેરો દીન દયા દૂર માગશે
 જતાં જેલે જે દેશભક્ત બેનડી અર્પો વિજય સૂત્ર મા
 આ સાહેલડી.

તેનાં પંથે પળોને સહુ બેનડી કાંતો રેંટીઓ હા રેંટીઓ
સ્વરાજ્ય કેમ મળશે ઓ સાહેલડી.

(લાગી લગન મને ઓ રાહ.)

માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ મળશે હો જનુની જાયા માગ્યે
સ્વરાજ નહિ મળશે—ટેક.

નહિ જાગો તો જરૂર જુદમ કરશે હો જનુની જાયા
માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ.

મોટી મીંટીંગો ભરીશું કીધું, કાર્ય કર્યા વીણ કદી
રૂળ દીકું

કર્મ કરે તો સહુ મળશે. હો જનુની જાયા

શેર.

રે ઝુપડીમાં જાનેરે કુરબાન ભૂખે થાય છે.

રે લૂંટડી સમનાર નર લીખ માગતા લચકાય છે
મહેનત કરે બેતણી પણ ચોકના પોપાય છે

રે રે દશાએ દેશની ભેઠ હૃદય સળગી જાય છે

ભે ભે લુટારો લૂંટ કરશે, હો જનુની.

કૃષ્ણ ગાંધીની શીખ ઉર ધરજે.

ચક રેંટીઓ સુદર્શન કરશે
 તો આશ અંતરની ફળશે.....હો જનુની બાયા
 પંજબના ઈન્સાફમાં રે હાય કત્તો શું કરી
 પેટે ચલાવી ચોટ ચાખુક મારતા જુદમી અરી

એ બંધુ ખાતર પ્રાણ પાથરજે

ચરખો ચલાવી ખાદી ઉર ધરજે.

તો જડમૂલ જુદમ સહુ ટળશે.....હો.....
 બહુબહુ કહ્યું બહુ સાંભળ્યું બસ હૃદય આ સળગી રહ્યું
 અન્યાયને જુદમો સૂણી આંખો જીગર રહતું થયું

એ જીગર આંસુને લોવા

જો ચહે હીંદની શેવા

તો ઝુકાવો સ્વરાજ્ય ઝટ મળશે, હો.....

મોહનમાળ આલે કંઠ ધારી

રણમાં પડો હર સ્વદેશ પુકારી

ચહોતો ડુંગર ડગમગશે હો જનુનીઆ.....

કેમ કહો શું કરશો.

સુરતના સેલાણી.

કંઈ દાઝે ભારતની આણીરે સુરતના સેલાણી
 તજો મોજશોખ મનમાનીરે સુરતના સેલાણી,—ટેક.
 સુરત નામ સોહાગી પણ કંઈ બદ સુરતનાં કામ

સુરત સહુણી ખ્યારી રૂડી, પણ નાકે નગુણ નકામ—
સેલાણી

વિદ્યા વિદીત ઘણા જન ગુણીવલ્લ, પણ લાપા ભૂત સમાન
માદીકરી સુણતાં સહુ બોલે, જે સુણી શકે નહિ કાન—
સેલાણી

વિનય વિનાની લાપા બોલે, મદીરા તાડી મસ્તાન,
લોગ લોગવવા ખાનપાનમાં રોગતણા નિધાન—
સેલાણી

વિચ્છે હીણ વસે વધું પુરૂષો કામીની કામે તમામ
સ્વાર્થ વિષયની ચાલે સાધના નિર્લજ નફ્ટ નકામ—
સેલાણી

ખોટ ખર્ચમાં કરે ખરાખી ઠાઠ મઢી વીણુ દામ
ભપકે ભારે બખરે મહાલે અંદર પોલ તમામ—
સેલાણી

સદગુણીને ગુણહીણ બનતા બને કામીની નીષ્કામ
કલંક લાગે વગર વાંકનું, કેમ સહી શકે ધનચામ—
સેલાણી

અલબેલી બની ચાલી નીકળી માટા મંદીરનું નામ
દર્શન મન પ્રિયજનનાં કરવા ધરે ભક્તિ બદનામ—
સેલાણી

દેશનમાં પુર ફસી હુશીને ચાલે ચોક બખર
છળે છટકેલો છેલ ફેલથી ફના કરે ઘરખાર—
સેલાણી

વૃથા વાણીમાં હિંમત રાખે બળમાં બેસી સમાન
કચ્છ વાળી ફરે કંઈક કામીની ચોદા સમ અભિમાન—

સેલાણી

ટળે તાપ સહુ તાડી પીતાં દરરોજ તાડી મેમાન
સમરા દિવસની સહુ કમાણી પીઠે જમા તુકશાન—

સેલાણી

કારીગરી કરે બહુ કારીગર જરી રેશમની બચ
રોજ કમાયે પીઠે બચે આખર તાણુમતાણુ—

સેલાણી

હજાર રૂપીએ ઘોડાગાડી દશ હજાર જે દામ
મોટર વસાવે મુખ મલકાવી એક પચીસની હામ—

સેલાણી

વિષય ભયંકર વિષધર મહાલે ગુણીકા કરતી ગાન
દામ દઈને ડાહ્યો દીવાનો ગાન મહી ગુલતાન—

સેલાણી

ગાયન.

ધીરો ધીરો આવેરે ! મીઠા મીઠા ગાજેરે !

રૂડા મારો રેંટીઓ હોણ ! ધીરો ૦

એ રેંટીઆમાં દેશોદયના નીકળે તાર

એ તારે તારે ભાણું ભારતનો ઉધાર રે ! ધીરો ૦

(આખી)

ત્રાક રૂડી પાંખા રૂડા ઉજ્જવલ તેનાં નામ.
 ઉજ્જવલ પૃથ્વી ઓપતી ઉજ્જવલ મારા હાથ.
 દુઃખો સહુ હરતોરે ! અલયપણે ફરતોરે !
 રૂડો મારો રેંટીઓ હોણ ! ધીરો

ઝુકાવી શીરને સાટે લડયા એ એ તાજને માટે
 છતાં ના દાદ કંઈ દેતે-કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 લડયા વીદેશીઓ સાથે પ્રીટનના વાવટા કાળે
 છતાં લાયક નથી લાખે-કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 થઈને રાંક કરગરતાં અમે માગ્યું અમારું તો,
 છતાં હઠશું કહી હમતા કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 ખિલાફત ધર્મ ખાતર જે મુસલમાનને હૃદય લીતર,
 લગાવ્યું હાયરે ખંજર-કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 લખીત એ લેખ રાણીના ન ગંધન હાંચ ધર્મમાં,
 છતાં છે છેક અવગણના-કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 અમે ચેતી અમારું શું હવે શોધી અમે લઈશું,
 છતાં તમને ગમે તે ના-કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 અમે હસ્તે વણી ખાદી પહેરી સ્વેતને સાદી
 તુટે વેપાર વિદેશી કહો ત્યાં દોશ કેનો છે--
 કરે શિક્ષણ નમાલા લાગે અમે તેને તણ હઠએ,

છતાં તમને રૂચે ના તે કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 વિદેશી માલને છોડો વિદેશી બંધનો તોડો,
 પહેલેથી જણાયું તો—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 છતાં રે શૌકતઅલી સહ બીજા નેતા કયાં બંધન,
 કરવા સ્વરાજ્યનું બંડન—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 દબાવી દાખલા દેવા અમોને લીરૂ ગણી લેવા,
 ચલાવો આ અદાલત પાણુ—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 હવે અપમાનથી મરવું ગુલામીથી જવું જે'લે,
 અમે ખ્યારૂં ગણ્યું છે તો—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અરે પંડિતના ન્યાયે કતલ કંઈ જાનની કીધી
 છતાં હીંદ રહે સાંખી—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે ખાદી પહેરી તો તમે તે ફાડી તોડો છો
 દબાવો દેશનો હુન્નર—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 તમારા સ્વાર્થની ખાતર કરો આ હીંદને ધાયલ
 લલ્લે હીંદી ભૂખે મરતા—કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—

વાંચો!

વાંચો!

જુના

અને

જાણીતા

— સુરતના પ્રખ્યાત મુખડીઆ —

રાણુછોડદાસ વનમાલીદાસ.

ખરફીવાળા.

કોઠા ખરાનપુરી ભાગોળ-સુરત.

પ્રાંચ-ભુલેશ્વર રોડ મુંખાઈ નંબર ૨.

હમારે ત્યાં અત્રે દુધ ખાલીને ખરફી, પેંડા, ડાપરાપાક, દુધીનો હલનો, તથા ખાસુદી વીગેરે ધણાજ ફરમાસુ મલશે, તેમજ વરદી આપવાથી શીખંડ ખનાવી આપવામાં આવશે.

ખડાર ગામના ચોર્ડર ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

ભાઈઓ! જરા સચુર કરો. —

તમેએ ઘણી જાતની ખીલની દવા વાપરી
હશે પણ નાશીયાસ થયા છે. એક
વાર હમારો ખીલનો મલમ વાપરવા
ખાસ ભલામણ છે.

તેમજ લાહોરવાલા પ્રખ્યાત પંડીત ઠાકુરદત્ત
શર્માની બનાવેલી તમામ દરદો ઉપર ચકસીર

અમૃતધારા

તેમજ જામનગરવાલા વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશંકર
ગોવાંદજીની શક્તીને માટે પહેલવાન
જેવા બનવું હોય તો વાપરો
આંતકનીચહ ગોળીઓ.

સી. એન. પ્રધર્સ.

દરેક જાતની દવા રોટ સાથુ કોલ્ડનવાટર
તેમજ ગ્રેવીજન ચાહ કોરી વેચનાર.

કલુપીઠ બજાર—સુરત.

